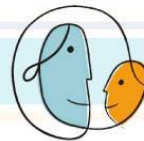

מאגר סיפורי מורשת

אוצר אנושי מתכנית הקשר הרב דורי

משתתפים יקרים,
כדי לפרסם את הסיפור שלכם עליכם למלא בעמודים הבאים את הפרטים שלכם ואת הסיפור. הסיפור יתפרסם ב**מאגר סיפורי המורשת** של בית התפוצות ותכנית הקשר הרב דורי, בכתובת: www.ravdori.co.il

1 מסך כניסה

כתובת מייל: yafa.shahar11@gmail.com

yafa.shahar11@gmail.com

(של המבוגר שסיפורו מתועד. לכל סיפור יש לרשום כתובת מייל שונה! אם למבוגר אין מייל – רשמו את המייל של התלמיד או של ההורים)

פרטי בית הספר

מדינה: ישראל

עיר/ישוב: קדימה-צורן

בית ספר: "ניצני השרון"

מורה מובילה: לילך פרץ

2 פרטי המבוגר

שם פרטי: יפה

שם משפחה: שחר

שם המשפחה לפני נישואים או שינוי: טורקיאן

שנת לידה: 1942

ארץ לידה: איראן

עיר לידה: טהרן

שנת עלייה: 1950

3 פרטי התלמיד

שם פרטי ואז שם משפחה: שירה סאקס

כיתה: ה'4

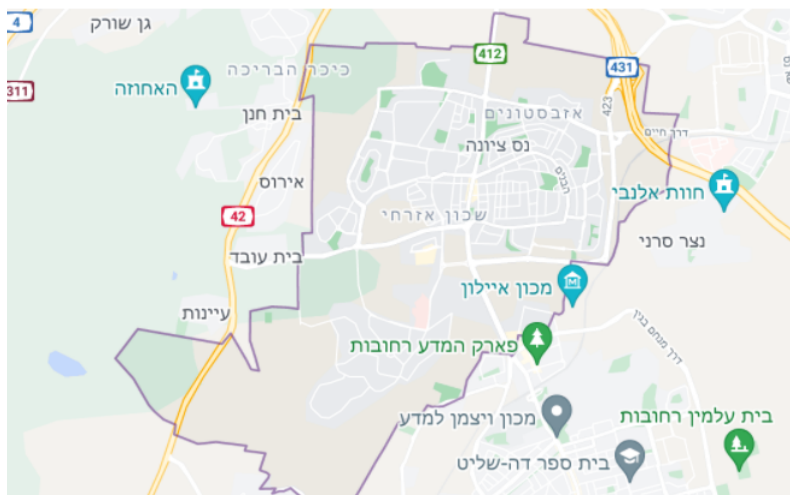
שם המורה המוביל את תכנית הקשר הרב דורי: לילך פרץ

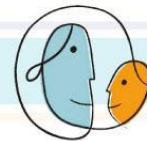
ה"י שמי יפה שחר סאקס נולדתי בשנת 1942 באיראן שאז נקראה פרס. אני בת זקונים היינו 3 בנות ובן בהיותי בת חצי שנה אבי נפטר ז"ל , בהיותי בת שמונה בשנת 1950 עלינו לארץ ישראל, עם אימי ושלושת אחיי. אימי הייתה ציונית, היא רצתה לבוא לישראל, וגם, היא רצתה לשנות את צורת החיים , כי להיות אלמנה בפרס היה מאוד קשה, היא העדיפה לבוא לישראל ולהתחיל חיים חדשים, אפילו שהיא לא ידעה את השפה והייתה עם ארבעה ילדים קטנים. כשעלינו לישראל נחתנו בשדה התעופה ומיד העבירו אותנו למעברה ב"בית ליד" , קיבלנו אוהל משפחתי והייתה שם מגורים נפרד, שתי מיטות וקיבלנו שמיכות. זו הייתה השנה הכי קרה במדינת ישראל, ב 1950 ירד שלג בכל הארץ! גם ב"בית ליד" קפאנו מקור. לא היו אמצעי חימום, היינו באוהלים, חלק מהאוהלים עפו מהרוח, והגשם דלף לנו לתוך האוהל.

אמי התחילה לעבוד בפרדסים, במעברה היה חדר אוכל וקיבלנו מזון אבל היה קושי כלכלי. לכן, הייתה תקופה שעברתי לגור עם קרובי המשפחה, אחיותיי עברו לפנימיית בן שמן ואחי עבר לישיבה. באותה עת היה צנע בארץ וחילוק תלושי מזון [חמאה, אבקת חלב, אבקת ביצים שמנת ועוד]. לא היו טלפונים מקררים במקום מקרר היינו שמים קרח. זאת הייתה תקופה שלא היה לי קל. אבל במשך הזמן המצב השתפר. עברנו למעברה בבת ים והמתנו לקבל שיכון, שיהיה לנו בית משלנו. אמי התחילה לעבוד כעוזרת בית בבת ים ואני חזרתי לגור איתה. והתחילו לעבוד בית חרושת ברמות ים ואחי אחרי סיום לימודו התגייס לצה"ל

אחר כך קיבלנו אישור למגורים בשיכון, בשכונה שהייתה כולה וילות של אנשים מהפלמ"ח. מסביב לילות בנו שיכונים דו קומתיים קראו לזה "שיכוני ההסתדרות" ושם קיבלנו בית והתחייבנו למשכנתא כל חודש. מסביב לביתנו הכל היה חולות אבל זה היה לנו בית סוף סוף. אחיותי חזרו הביתה, אחי עבר לבית ספר במקווה ישראל ושוב היתה אווירה של משפחה.

אחיותי התחתנו , ואני למדתי בבית ספר "ראשונים", מאחר שעברתי מבית הקרובים חזרה לבתי ים לא למדתי בצורה מסודרת בבתי ספר והיה לי פיגור מבחינת הידע . הייתי צריכה להתאקלם ולהשלים. באותה תקופה , היו יחסים מאוד יפים היתה עזרה הדדית בין הצברים לעולים החדשים שהיינו במיעוט. היתה עזרה גדולה מהמורות והמורים והתקדמתי. למדתי עד כיתה י' בבית ספר תיכון ואז בחרתי מקצוע שאני אוכל לעזור בבית וגם יהיה לי מעניין , למדתי במכון לבורנטית ביפו ברחוב עזה זכיתי סטיפנדיה [מלגת לימודים] . זה מקצוע שלומדים בו הרבה כימיה ופיזיקה קיבלתי מלגת למימון הלימודים למדתי בערב וביום עבדתי תוך כדי לימודים מצאנו עבודה בבית המהנדס אצל פרופסור גולדברג. עבדנו עבור הצבא, סיפקנו להם מערכות אופטיות לחיל האוויר בעבודה זאת נדרש סיווג ביטחוני גבוה . מקום עבודתי נקנה על ידי אלקטרו אופטית חברה העוסקת בפיתוחים והם עברו לקראת המדע בנס ציונה.

המשך בעמוד הבא...

עבדתי במחקר על הלייזר כלבורנטית מסייעת עם פיזיקאים מאנגליה ומהולנד. עברתי הדרכה, והתחלתי לעשות ניסויים על הלייזר.

בהמשך הצטרפו סטודנטים בטכניון בחיפה שעזרו לנו בעת חופשתם במחקר על הלייזר בסוף הצלחנו להכין לחיל האוויר עדשות מתאימות למצלמות שלהם. בגלל ניסיוני באלקטרו אופטית שהעבודתי נעשו עבור התעשייה הצבאית עדשות מתאימות למצלמות שלהם בהמשך עבודתי עם פיזיקאים שבעלה היה זמר אופרה זכיתי לחוות ולראות הופעות אופרה רבות וכן הופעות תיאטרון הבימה ובקאמרי בהשתתפות שחקנים מעולים שאינם אמנו עטה. בזמן מלחמת ששת הימים העבירו אותי לתעשייה צבאית בתל השומר. זאת הייתה תקופה קשה, אחרי המלחמה חזרתי לעבוד בתעשייה אלקטרו אופטית כמבקר איכות של ייצור עדשות המשמשות לעדשות אופטיות. לאחר מכן התחתנתי ואחרי חמש שנים עם הולדת בני פרשתי מעבודתי והתמקדתי בגידול בני וביתי שנולדה לאחר מכן באותה עת מכירת ספרים נעשתה על ידי מכירה מבית לבית דלת לדלת רכשנו לילדנו בגיל צעיר מאוד את האנציקלופדיה העברית באותו זמן לא סיימו לכתוב את הספרים למד ולמד אלף. השתדלנו לחשוף את ילדינו לתרבות המזרחית והתרבות המערבית. ילדי גדלו הצטרפתי לעבודת בעלי בייצור תכשיטים ושיקום ילדי סיימו את הצבא והתחילו את הלימודים באוניברסיטה

השם שלי

פרס קראו לי השמט, זה היה השם של אחות המלך. בארץ לא ידעתי את המשמעות של השם יפה, אם הייתי יודעת לא הייתי בוחרת את השם הזה, כי לא נחשבתי לכל כך יפה. הגבות שלי היו מחוברות והייתי כהה קראו לי "כושית" אבל לא נעלבתי, הייתי החברה הכי טובה של הבת של ראש העיר, היה להם בית מפואר, אבל הפערים לא הפריעו לי.

הורי

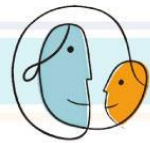
לאימי: טורקיאן אירן ילידת 1918 ז"ל ולאבי: חביב חיים ילידת 1915 שניהם ילדי פרס אימי הייתה סורגת שטיחים פרסיים ואבי עבד במחקר צבאי

עצמאות

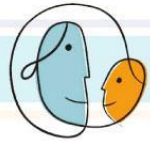
לאחר מכן עברנו לבית פרטי בראשון לציון רכשתי מאימי את העצמאות והרצון ונחישות לבצע הכל! בכוחות עצמי כמו: ניקיון הבית, גננות, צביעת הבית. ילדי התמסדו וזכינו למשפחה מורחבת מנקדת אוהבת ומחבקת נכדי האהובים והאהובים שיתפו אותנו כל העת בחיים. לצערי באוגוסט 2017 נפטר בעלי ז"ל אבל ילדי ונכדי דואגים ואוהבים כל העת ומודה לאלוהים גאה במשפחתי התומכת

מאגר סיפורי מורשת

אוצר אנושי מתכנית הקשר הרב דורי

סבתא וילדיה

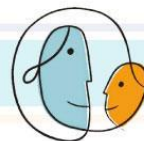
סבתא אמא ואני

שם הסיפור (תנו לסיפור שם המעורר סקרנות): ילדותי בפרס והשתלבותי בישראל

כותרת משנה (הנותנת לקורא טעימה מתוכן הסיפור): סבתא יפה מספרת לשירה

תוכן הסיפור:

- את הסיפור מומלץ להתחיל עם רקע קצר על ילדותו של המבוגר ובהמשך להתמקד בנושאים הנבחרים.
- במסגרת הסיפור ניתן להוסיף תמונות ולהטמיע קישורים, קבצי וידאו, מצגות וכד'
- את כל התמונות יש לשמור גם בתיקייה נפרדת (כל תמונה בנפרד כקובץ jpg)

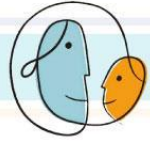
תמונות ראשיות

תמונה מעברו של המספר	תמונה משותפת של המספר והמתעד
	
תיאור תמונה: (עד 40 תווים)	תיאור תמונה: (עד 40 תווים)

מילון רשמו מילים, מושגים או ביטויים מיוחדים שהצעיר למד מהמבוגר.

מילה/מושג/ביטוי: אנציקלופדיה
הפירוש: ספר הכתוב עליו הכל

מאגר סיפורי מורשת

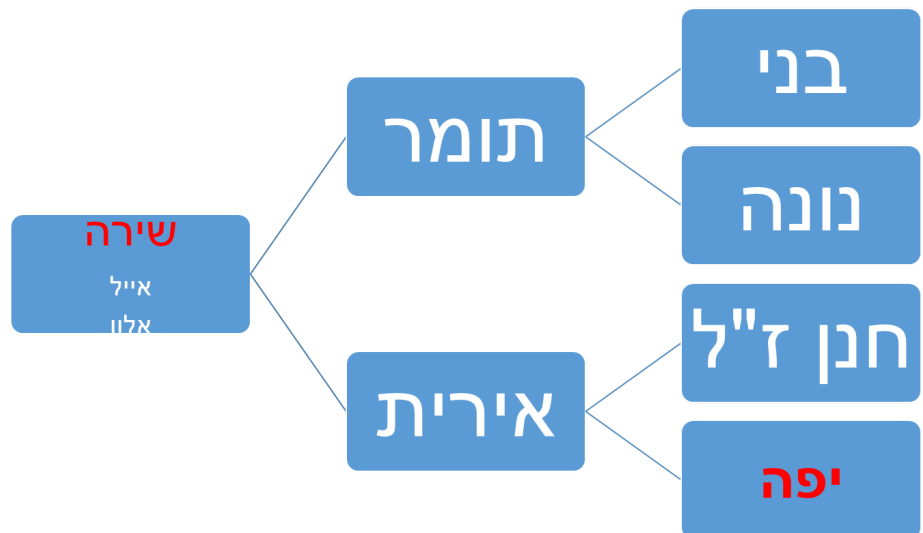
אוצר אנושי מתכנית הקשר הרב דורי

ציטוטים רשמו ציטוט או משפט מיוחד, בעל מסר ומשמעות, שהצעיר למד מהמבוגר.

ניתן לבחור משפט מהסיפור (עד 15 מילים).

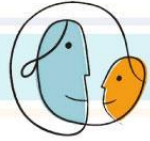
שירוש את רוקדת מדהים אני לא אומרת את זה בגלל שאת הנכדה שלי.

נושאים סמן את הנושאים המרכזיים בהם עוסק הסיפור

☐	אהבה	☐	אמנות	☐	☐	בית ומשפחה	☐	☐	בר/בת מצווה
☐	בריאות	☐	הגשמה	☐	☐	היסטוריה	☐	☐	הנצחה
☐	השכונה שלי	☐	התיישבות	☐	☐	התנדבות	☐	☐	זהות
☐	חברות	☐	חגים ומועדים	☐	☐	חינוך	☐	☐	חפץ
☐	יהדות ומסורת	☐	ילדות	☐	☐	מלחמה	☐	☐	מעברה
☐	מקצוע/עיסוק	☐	נוף וטבע	☐	☐	ספורט	☐	☐	עלייה
☐	עצמאות	☐	צבא	☐	☐	ציונות	☐	☐	קהילה
☐	קייבוץ	☐	שואה	☐	☐	שלום	☐	☐	שם

מאגר סיפורי מורשת

תרבות

תחביב

מהזווית האישית – מספר ומתעד

כתבו על חוויתכם מתכנית הקשר הרב דורי ומהעבודה ביחד, **שירה**: סבתוש היקרה, מאוד נהנתי לעבוד עם סבתא ולשמוע סיפורים מדהימים על ילדותה ועל חוויותיה היא מאוד קשובה מעניינת ואהובה. **יפה**: אני מניחה הקשר הרב דורי תורם רבות ומקרבת ומחזקת את הקשר ביני לבינך שגורם לאהבה קרווה שירה נכדתי האהובה היקרה אני גאה בך על הסבלנות שלך והתענינות והתמקצעות בכל פרט ופרט ניסית אותי בכל עורך חיי בקשב רב וברצון רב לדעת הכל אני גאה בך כל כך במסירותך לעבודה זו ומה הייתם רוצים להגיד ולאחל אחד לשני?

מצגות בנושא

אילן יוחסין

העברת המידע בטופס זה לבית התפוצות מהווה אישור לפרסום הסיפור והתמונות. כל הנכנסים למאגר סיפורי המורשת של בית התפוצות יוכלו לקרוא וללמוד מהסיפור שלכם.

תודה על ששיתפתם אותנו בסיפור שלכם!